

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΤΟΣ ΚΔ΄.

✻ ΑΘΗΝΑΙ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1923 ✻

ΑΡΙΘ. 11

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- II. Δοσρέστη. — Ἡ ὑδρευσίς τοῦ προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ Νέας Ἰωνίας εἰς Ποδαράδες.
 Ν. Δ. Περί συστάσεως Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου.
 Γ. Μ. Μιχαλοπούλου — Μερικὴ ἀποστείρωσις τῶν γαίων.

Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ

ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΥ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥ
 ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ ΕΙΣ ΠΟΔΑΡΑΔΕΣ

Πρὸ τῆς λήψεως ἀποφάσεως περὶ τῆς ἰδρύσεως τοῦ προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ ἐπεβάλλετο ἡ ἐκτέλεσις ἐξερυνητικῶν ἔργων πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ δυνατοῦ ἢ μὴ τῆς ὑδρεύσεως τῶν κατοίκων, καὶ πρὸς τοῦτο διετάχθημεν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ὅπως προβῶμεν εἰς τὴν ἔρευναν ταύτην καὶ ὑποδείξωμεν τὰ ἀναγκαῖα νὰ ἐκτελεσθῶσιν ὑδρομαστευτικὰ ἔργα.

Κατὰ τὴν ἐπιτόπιον μετὰβασιν ἡμῶν, ἀντελήφθημεν ὅτι τὸ πρὸς τὰ ὀριστερὰ τῆς Σιδ. γραμμῆς ἑδάφους (Σχ. 1^{ον}) συγκείμενον ἐκ μάρμας καὶ σχιστολίθου, οὐδεμίαν παρεῖχεν ἐλπίδα ἐπιτυχοῦς ὑδρομαστεύσεως, εἰς λογικὸν ἐννοεῖται βάθος ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἑδάφους, καὶ συνεπῶς κατηυθύνθημεν ἀμέσως πρὸς ἔρευναν τῶν μακρόθεν διακρινομένων ἀσβεστολιθικῶν λόφων, δεξιὰ τῆς Σιδ. γραμμῆς, ἔνθα σχεδὸν πάντοτε ὑπάρχει ἡ βεβαίωτης τῆς ὑπάρξεως ὕδατος κατὰ τὴν ἐπαγὴν τῶν ἀσβεστολιθικῶν στρωμάτων μετὰ τοῦ σχίστου.

Καὶ πράγματι ἡ σκέψις ἡμῶν αὕτη ἐπληθύνετο, διότι παρὰ τὴν Σιδ. γραμμὴν εἶδομεν τὸν αὐλακα γε (Σχ. 1^{ον}) διοχετεύοντα 7 λ.δ. δι' ὧν ἀρδεύονται σήμερον διάφοροι κῆποι

τῶν Πατησίων. Ἀκολουθήσαντες τὸν ἐν λόγῳ αὐλακα, εὐρέθημεν εἰς τὸ σημεῖον γ πρὸ Ρωμαϊκοῦ ὑδραγωγείου διασχίζοντος τὸν σχιστολίθον καὶ βαίνοντος ὡς προκύπτει ἐκ δύο φρεάτων καθόδου κειμένων μεταξὺ τοῦ γβ, πρὸς τὰ ἀσβεστολιθικά στρώματα τοῦ παρακειμένου λόφου εἰς δ.

Ἐκ τῶν μετέπειτα ἐρευνῶν προέκυψεν ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ὑδραγωγεῖον, διήρχετο ἀρχικῶς, διὰ πηλίνων σωλῆνων, μέσῳ τοῦ σχιστολίθου πρὸς τὴν διεύθυνσιν γα. (Σχ. 1) καὶ ὅτι, μεταγενεστέρως, οἱ διὰ τοῦ ὑδραγωγείου τούτου ἀρδεύοντες τοὺς κήπους τῶν, διοχέτευσαν τὸ ὕδωρ εἰς τὴν τάφρον γε.

Φρονοῦντες ὅτι ἀφ' ἐνὸς μὲν κατ' ἀρχὴν δὲν πρέπει νὰ ζημιούται ἡ καλλιέργεια τοῦ ἑδάφους διὰ τῆς ἀποστερήσεως τῆς ἀρδεύσεως αὐτοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι ἡ τοιαύτη ἀποστερήσις, εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν, θὰ συνεπέφερε μεγάλας ἀποζημιώσεις πρὸς τοὺς δικαιοῦχους, ἐσκέφθημεν ὅτι δὲν ἔπρεπε κατ' οὐδένά λόγον νὰ θίξωμεν τὸ ὕδωρ τοῦτο τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον ἐκ τῆς ἐπισταμένης ἐξετάσεως τοῦ ἑδάφους ἀπεκομίσαμεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ὑπὸ τὴν κοίτην τοῦ παρὰ τὸ Ρωμαϊκὸν ὑδραγωγεῖον διερχομένου Περισοῦ ποταμοῦ ἔρρεεν ὕδωρ. Τὴν δὲ πεποίθησιν ἡμῶν ταύτην ἐμορφώσαμεν ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ἐν λόγῳ κοίτη, τοῦ κατ' εὐφημισμὸν λεγομένου ποταμοῦ, σύγκειται ἐξ ἀδιαπεράστου στρώματος ἀργίλλου εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὁποίου ὑπῆρχον πολλὰ ὑδροχαρῆ φυτὰ ὧν ἡ ὑπαρξίς, μόνον διὰ τῆς ὑπάρξεως ὑδροφόρου στρώματος ἀργιλλώδους, ἡδύνατο νὰ ἐξηγηθῇ. Ἐκ τῶν σκέψεων τούτων ἀγόμενοι προέβημεν εἰς τὸ ἀνοιγμα τάφρου ἐγκαρσίας πρὸς τὴν κοίτην εἰς τὸ σημεῖον Α. (Σχ. 1) καὶ πρὶν ἢ φθάσωμεν τὸ ὑδροφόρον κροκαλοπαγὲς στῶμα, εἰς βάθος δύο μόνον μέτρων ἀνέδυσεν ἤδη διὰ τοῦ ἀργιλλώδους

φόρον στρώμα ούτινος ή παροχή υπερβαίνει τὰ χίλια κυβικά μέτρα ήμερησίως. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀντλησις λειτουργεῖ ἤδη ἀπὸ τετραμήνου πρὸς παροχὴν τοῦ ἀναγκαίου ὕδατος διὰ τὴν οἰκοδόμησιν τῶν κτιρίων, συγχρόνως εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ταπεινοτάτης παροχῆς τῶν

νύει καλὰ ἀποτελέσματα ἅτινα θέλωμεν γνωρίσῃ ἐν καιρῷ εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ Ἀρχιμήδους ἐὰν ἐννοεῖται ἡ ἐπιτροπὴ θελήσῃ νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον.

Προέβημεν εἰς τὴν περιγραφὴν τῆς ἐκτελεσθείσης ὑδρομαεστώσεως οὐχὶ βεβαίως διὰ τὸ

ΣΧΗΜ. 2^ο.

πηγῶν ἐν γένει, φρονοῦμεν ὅτι δικαιούμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν τὸ συμπέρασμα ὅτι πρόκειται ἐν προκειμένῳ περὶ ὑδροφόρου στρώματος ἐκτεινομένου μέχρι τῶν ὑψωρίων τοῦ Πεντελικοῦ καὶ παρὰ τοῦτον τροφοδοτούμενον.

Οὕτω διὰ τῆς ἐλαχίστης παροχῆς καθίσταται δυνατὴ ἡ ὕδρευσις τοῦ συνοικισμοῦ, πλὴν ἐπειδὴ πιθανῶς δύναται οὗτος νὰ ἐπεκταθῇ εἰσέτι, ὑπεδείξαμεν ὅπως ἐρευνηθῇ ἀπὸ τοῦδε καὶ ἕτερον ὑδροφόρον στρώμα ἀνεξάρτητον τοῦ

εὐρεθέντος καὶ οὐχὶ μακρὰν τοῦ συνοικισμοῦ κείμενον, ἡ δὲ μέχρι σήμερον ἔρευνα προμησπουδαῖον τοῦ ἔργου ἀλλὰ ὅπως καταδειχθῇ ὅτι διὰ παρομοίων ἐρευνῶν εἰς διάφορα σημεῖα τοῦ λεκανοπεδίου τῆς Ἀττικῆς (τοιαῦτα δὲ ἔχομεν ὑπ' ὄψιν καὶ δυνάμεθα νὰ ὑποδείξωμεν) εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνέυρεσις ποσότητος ὕδατος δι' ἧς ἀσφαλῶς θὰ ἀνακουφισθῇ ἡ Πόλις μέχρι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ μεγάλου ἔργου δι' οὗ θὰ λυθῇ ριζικῶς τὸ ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως.

Π. ΛΟΠΡΕΣΤΗΣ Νομομαχανικός

ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ

ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ⁽¹⁾

Ἀριθ. Ἐφ. Κυβ. 338 τεύχος Α'. 1)24 Νοεμβρ. 1923.

Ἄρθρον 1.— Ἰδρύεται ἐν Ἀθήναις Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον, ἀποτελοῦν νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, σκοπὸν ἔχον τὴν προαγωγὴν τῆς τεχνικῆς κινήσεως τῆς Χώρας, ὡς ἐν τοῖς ἐπομένοις ὀρίζεται.

1) Συνεπεί τῆς ὑπὸ τῆς Γενικ. Ἐνώσεως Ἑλλήνων Ἐπιστημόνων Μηχανικῶν ἀναληφθείσης πρωτοβουλίας ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κ. Α. Σακελλαροπούλου καὶ τῆς γενομένης συζητήσεως (δρα πρακτικὰ αὐτῆς ἐν Ἀρχιμῆδιδος ἔτος ΚΔ' Ἰανουαρίου 1923, φυλ. 1. σελ. 5—7). κατηρτίσθη Διάταγμα ὁπερ ἤδη ἐδημοσιεύθη ἀποτελοῦν σημαντικὸν βῆμα διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐν Ἑλλάδι τεχνικῶν ζητημάτων.

Ἄρθρον 2.— 1. Πάντες οἱ πολιτικοὶ μηχανικοὶ, μηχανικοὶ μηχανολόγοι, μηχανικοὶ ηλεκτρολόγοι, μηχανικοὶ, μεταλλειολόγοι, ἀρχιτέκτονες, τοπογράφοι, ναυπηγοὶ, καὶ χημικοὶ μηχανικοὶ, διπλωματοῦχοι τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου ἢ ὁμοταγῶν Σχολῶν τῆς ἀλλοδαπῆς, ἅμα τὰς διορισμῶ αὐτῶν εἰς δημοσίαν, δημοτικὴν, κοινοτικὴν, λιμενικὴν ἢ ιδιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἅμα τῇ πρὸς ἄσκησιν ἐπαγγέλματος ἐγκαταστάσει τῶν ἐν Ἑλλάδι, ἀποτελοῦσιν ὑποχρεωτικῶς μέλη τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὰ ἐν τῷ ἀκολουθῶν ἑδαφίῳ προσόντα.

2. Ἵνα τις ἀποτελῇ μέλος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἀπαιτεῖται. — α') Νὰ ἔχῃ τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν. — β') Νὰ ἦ ἐν ἡλικίᾳ γ) Νὰ ἔχῃ ἐκπληρώσει τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ